स्वामी प्रमाणं। तच्छ्रुत्वा भासुरक आह। भद्र यद्येवं तत् सत्वरं दर्शय मे तं चौरसिंहं। येनाहं मृगकोपं तस्योपरि क्षपयित्वा स्वस्थो भवामि। उक्तं च।

भूमिर्मित्रं हिरण्यं च विग्रहस्य पदत्रयं।
५ नास्त्येकमपि यद्येषां न तत् कुर्यात् कथञ्चन ॥ २५७ ॥
यत्र न स्यात् फलं भूरि यत्र च स्यात् पराभवः।
न तत्र मतिमान् युद्धं समुत्थाय समाचरेत् ॥ २५८ ॥

शशक आह। स्वामिन् सत्यमिदं। स्वभूमिहेतोः परिभावाच्च युध्यन्ते क्षत्रियाः। परं स दुर्गाश्रयमाश्रित्य दुर्गाणि क्रमतीव। तेन वयं विष्कम्भिताः। ततो दुर्गस्थो दुःसाध्यो रिपुर्भवति। उक्तं च।

न गजानां सहस्रेण न च लक्षेण वाजिनां।
यत् कृत्यं साध्यते राज्ञां दुर्गेणैकेन सिध्यति ॥ २५९ ॥
शतमेको ऽपि सन्धत्ते प्राकारस्थो धनुर्धरः।
तस्माद्दुर्गं प्रशंसन्ति नीतिशास्त्रविचक्षणाः ॥ २६० ॥
१५ पुरा गुरोः समादेशाद्धिरण्यकशिपोर्भयात्।
शक्रेण विहितं दुर्गं प्रभावाद्विश्वकर्मणः ॥ २६१ ॥
तेनापि च वरो दत्तो यस्य दुर्गं स भूपतिः।
विजयी स्यात् ततो भूमौ दुर्गाणि स्युः सहस्रशः ॥ २६२ ॥
दंष्ट्राविरहितो नागो मदहीनो यथा गजः।
२० सर्वेषां जायते वश्यो दुर्गहीनस्तथा नृपः ॥ २६३ ॥

तच्छ्रुत्वा भासुरक आह। भद्र दुर्गस्थमपि तं चौरं दर्शय मम येनाहं व्यापादयामि। उक्तं च यतः।

जातमात्रं न यः शत्रुं रोगं च प्रशमं नयेत्।
महाबलो ऽपि तेनैव वृद्धिं प्राप्य स हन्यते ॥ २६४ ॥
२५ आत्मनः शक्तिमुद्दीप्य मानोन्मादं तु यो व्रजेत्।